

شخصیت حضرت امیر(ع) در دیدگاه امام خمینی(ره)

۱۷ تیر ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۱۷

درباره شخصیت علی بن ابی طالب علیه السلام از حقیقت شناخته او صحبت کنیم یا با شناخت محبوب و مهجور خود؟ اصلاً علی(ع) یک بشر ملکی و دنیایی است که ملکبان از او سخن بگویند یا یک موجود ملکوتی است که ملکوتیان او را اندازه گیری کنند؟!

امام خمینی(ره) پس از انبیاء بزرگ الهی و معصومان علیهم السلام از کم نظیرترین و ممتازترین شخصیت های تاریخ بشریت است که با اندیشه های بلند الهی و تلاش های صادقانه خویش مسیر تاریخ را دگرگون کرده و سر منشاء تحولات عظیمی در ایران و جهان شد.

همزمان با سالروز شهادت امیرالمؤمنین علی(ع) گفتارهایی از امام خمینی(ره) درباره این امام همام برای علاقه مندان نقل می شود:

درباره شخصیت علی بن ابی طالب علیه السلام از حقیقت شناخته او صحبت کنیم یا با شناخت محبوب و مهجور خود؟ اصلاً علی علیه السلام یک بشر ملکی و دنیایی است که ملکبان از او سخن بگویند یا یک موجود ملکوتی است که ملکوتیان او را اندازه گیری کنند؟ اهل عرفان درباره او جز با سطح عرفانی خود و فلاسفه و الهیون جز با علوم محدوده خود، با چه ابزاری می خواهند به معرفی او بنشینند؟ تا چه حد او را شناخته اند تا ما مهجوران را آگاه کنند؟

دانشمندان و اهل فضیلت و عارفان و اهل فلسفه با همه فضائل و با همه دانش ارجمندشان آنچه از آن جلوه تام حق دریافت کرده اند در حجاب وجود خود و در آینه محدود نفسانیت خویش است و مولا غیر از آن است.

پس اولی آن است که از این وادی بگذریم و بگوییم علی بن ابی طالب(ع) فقط بنده خدا بود و این بزرگترین شاخصه اوست که می توان از آن یاد کرد و پرورش یافته و تربیت شده پیامبر عظیم الشان است.

بدون شک دنیا حاکمی همچون علی(ع) را پس از آن حضرت در زهد و پارسایی به خود ندید. سراسر سخنان علی در نهج البلاغه سرشار از نفرت از دنیای مذموم است. تشبیه دنیا به بی ارزش تر از عطسه بز و کفش پاره و وصله زده تنها نشان دهنده گوشه ای از روح متعالی و زاهدانه آن حضرت است. اعلام سه طلاقه نمودن دنیا و فریاد «مالعلی و لنعیم» یعنی علی کجا و نعمت های فانی

دنیا کجا، حقیقتی است که در جای جای زندگی علی(ع) قابل مشاهده است.

حضرت علی(ع) نمونه‌ای عالی عبودیت و بندگی و مظهر تمام و کامل اخلاص بود. در کیفیت عبادت امام همین بس است که در تاریخ آمده است: در یکی از جنگ‌ها تیر به پای امام اصابت کرده بود که امام در شرایط عادی تحمل درآوردنش را نداشت. تا اینکه امام هنگامی که اشتغال به نماز پیدا نمود، تیر را از پای ایشان درآوردند بدون آنکه حضرت متوجه بیرون کشیدن تیر از پای مبارکش باشند.

درباره کمیت و مقدار عبادت امیرالمؤمنین(ع) نیز آمده است: امام زین‌العابدین، وقتی به خاطر کثرت عبادت مورد سؤال قرار می‌گیرد، در پاسخ می‌فرماید: عبادت من در برابر عبادت علی چیزی نیست. آن حضرت در هر روز هزار رکعت نماز می‌خواند و کسی توان عبادت علی را ندارد.

امام خمینی(ره) با نقل این حقایق تاریخی، ارزش این اعمال را در اخلاص امام می‌داند و می‌فرماید: علی ابن ابیطالب با حور و قصور چه سر و کاری دارد؟ آن سرور را با هواهای نفسانیه و شهوات نفسانیه چه تناسب است؟ کسی که عبادتش عبادت احرار است، جزای او جزای تجار نخواهد بود. و در فرازی دیگر در رابطه با ضربه حضرت علی در روز خندق به عمرو بن عبدود که ارزشش از عبادت جن و انس برتر است، می‌فرماید: این ضربه، ضربه‌ای بود که از روح امیرالمؤمنین(ع) سرچشمه گرفته بود، همه ایامی که ضربه می‌زد فضیلتش بالاتر از همه بود. برای اینکه قلب، قلب الهی بود، قلبی بود که غیر از خدا در او راه نداشت.

ضربتی که از آن قلب سرچشمه بگیرد، تصمیمی که از آن قلب سرچشمه بگیرد، این ارزشش همان است که فرموده است. افضل از همه چیزهایی است که در عالم واقع شده است. آن مرتبه اخلاصی است که یک ضربت را با عبادت ثقلین به عبادت جن و انس مقابل کرده است.

منبع: فارس

آدرس مطلب :

<https://www.cafetariikh.com/news/۳۰۹۱۰/ره-خمینی-امام-دیدگاه-ع-امیر-حضرت-شخصیت/>